
Guanahaní - Guanaham - Guanabam

Autor:

Data de publicació: 23-10-2014

Guanahaní (que significa "petita terra d'aigües superiors")^[1] va ser el nom taíno d'una illa de les Bahames que va ser la primera terra del Nou Món albirada i visitada pel primer viatge de Cristòfor Colom, el 12 d'octubre de 1492. És una illa en forma de mongeta que Colom va anomenar San Salvador. El guanahaní s'ha identificat tradicionalment amb l'illa Watlings, que va ser rebatejada oficialment com a illa de San Salvador el 1925 com a resultat, però els estudiosos moderns estan dividits sobre l'exactitud d'aquesta identificació i també s'han proposat diversos candidats alternatius al sud de les Bahames i els seus voltants.

Aquesta pàgina de l'atles mundial de cinc volums d'Alain Manesson Mallet mostra l'illot de Guanahani, el lloc del primer desembarcament de Colom el 1492

Guanahaní (que significa "petita terra d'aigües superiors")^[1] va ser el nom taíno d'una illa de les Bahames que va ser la primera terra del Nou Món albirada i visitada pel primer viatge de Cristòfor Colom, el 12 d'octubre de 1492. És una illa en forma de mongeta que Colom va anomenar San Salvador. El guanahaní s'ha identificat tradicionalment amb l'illa Watlings, que va ser rebatejada oficialment com a illa de San Salvador el 1925 com a resultat, però els estudiosos moderns estan dividits sobre l'exactitud d'aquesta identificació i també s'han proposat diversos candidats alternatius al sud de les Bahames i els seus voltants.

Contingut

Fonts primàries

La comarca de les Antilles Majors en el mapa de la Cosa. La fletxa vermella assenyala l'illa de Guanahani. Esbós original a mà de P.J.J. Valentini (1828-1899).

Carta del mateix Colom

Al seu retorn a Espanya a la primavera de 1493, Colom va escriure una carta a Lluís de Santàngel, un dels seus patrons a la Cort Reial de Castella. La carta va ser àmpliament impresa i traduïda a molts idiomes, difonent la notícia del descobriment per tot Europa. A la carta, Colom esmenta Guanahani com el nom de la primera illa que va descobrir, però no proporciona més detalls. No obstant això, aquesta sola menció en una carta àmpliament impresa hauria estat suficient per fer que el nom Guanahani fos àmpliament conegut en una data primerenca.

Mapa de Juan de la Cosa

Guanahani ("Sant Salvador"), trobat per Colom el 1492. Etiqueta i illots marcats dins del requadre vermell.

Article principal: Mapa de Juan de la Cosa

Juan de la Cosa va ser l'amo i amo del Santa Maria i com a tal va navegar amb Colom en el primer viatge. També va ser cartògraf, i el 1500 de la Cosa va dibuixar un mapa del món que és àmpliament conegut com el primer mapa europeu que mostra el Nou Món. La part caribenya del mapa mostra Cuba i la Hispaniola clarament, i una representació molt més confusa de les Bahames. No obstant això, Guanahani es dibuixa a les Bahames en una forma que sembla mostrar un grup d'illots en lloc d'una sola illa, situada al nord del Pas de Sobrevent entre Cuba i Haití, a la part central de la cadena d'illes Bahames.

L'anomenat tronc de Colom, més pròpiament conegut com el Diario, és un resum fet per Bartolomé de las Casas, un monjo espanyol amic de la família Colón, probablement en algun moment de la dècada de 1540.

Quan Colom va tornar a Espanya després del seu primer viatge, es va informar a la cort reial de Barcelona i va presentar el seu tronc original als sobirans hispànics. La reina Isabel va ordenar que es copiés el registre. L'original va desaparèixer aviat, però l'anomenada "còpia de Barcelona" va ser retornada a Colom abans del seu segon viatge i estava en el seu poder en el moment de la seva mort el 1506. Després va passar al seu fill Fernando i va romandre a la seva vasta biblioteca durant molts anys. En algun moment, Las Casas va obtenir l'exemplar de Barcelona i va fer el resum que ara s'anomena Diari. Tot i que la major part del Diario està escrit en tercera persona de Las Casas, gairebé tota aquesta part que tracta dels moviments de Colom a les Bahames és en primera persona del mateix Colom, i és (segons Las Casas) una cita directa de l'exemplar barceloní.

La còpia barcelonina va desaparèixer a finals del segle 16, però el Diario de Las Casas va ser descobert intacte el 1795 per Ferdinand de Navarette i publicat 30 anys després. El Diario segueix sent el relat més autoritzat i detallat dels moviments i activitats de Colom en el primer viatge.

Biografia de Sebastián LaFrance i Fernando Colón

El 1571 es va publicar a Venècia una biografia de Cristòfor Colom, escrita en italià. El llibre era una traducció d'un manuscrit espanyol escrit pel segon fill de Colom, Fernando Colón, entre 1537 i 1539. El manuscrit espanyol finalment va ser traduït a l'italià i publicat per Alfonso Ulloa, un espanyol que es guanyava la vida a Venècia com a traductor professional.

Del context es desprèn que Fernando devia estar treballant a partir de l'exemplar barceloní quan va escriure la part de la biografia que descriu el primer viatge, ja que molts detalls de la biografia coincideixen precisament amb el Diari. En aquest sentit, la utilitat primordial de la biografia és com a comprovació de validesa del Diari, prova que reivindica Las Casas en molts aspectes. No obstant això, hi ha algunes descripcions en la biografia que no es troben ja al Diari. El més important, la biografia afirma que Guanahani tenia quinze llegües (45 milles) de llarg, cosa que sembla contrària a la implicació de Colom al Diari que havia vist tota l'illa en un sol dia de viatge en vaixell.

Descripció de San Salvador/Guanahani

Colom anomena l'illa "molt plana i amb arbres molt verds",[2] cosa que és certa per a totes les illes proposades pels historiadors. La seva següent afirmació és més problemàtica. Diu que Guanahani té "moltes aigües i una llacuna en mig molt gran"[3] - moltes aigües i una llacuna al mig (o "entremig") molt gran. La paraula laguna crea molts problemes. No se sap amb certesa si vol dir llacuna o estany. En qualsevol cas, la majoria de les illes proposades tenen una llacuna o un estany; només a East Caicos li falta un.

El 14 d'octubre, Colom va fer un viatge en vaixell a "l'altra part, que era la part oriental"[4] de Guanahani. Per tant, va recórrer la longitud de l'illa en direcció nord-nord-est. Això només és possible a Plana Cays, Concepció i Ou, i en una mesura molt petita a Samana Cay. Colom va notar un escull que envoltava completament l'illa. Totes les illes proposades tenen un escull, però les de Cat i Watling no envolten completament l'illa. Entre l'escull i l'illa hi havia un port "prou gran per emmagatzemar tots els vaixells de la cristiandat". Això podria haver estat fàcilment una exageració. El port d'Egg és definitivament massa petit, tot i que és bastant apropiat per a l'impressionant port de l'illot veí de Royal Island, que podria haver estat considerat part de la mateixa illa més gran que va anomenar "San Salvador" (l'altra "part, que és la part oriental"). Colom va anar a terra i va veure "un tros de terra, que semblava una illa, però en realitat no ho era". Això és difícil de rastrejar, perquè pot haver-se convertit en una illa real en els últims 500 anys.

Nombre d'illes

Una qüestió en disputa és si Guanahani era una illa o més d'una. Es diu que les proves no són concloents. Colom mai diu específicament que Guanahani constés de més d'una illa, cosa que segurament val la pena destacar. Però sí que diu que Guanahani tenia "una altra part, que és la part oriental"; i per explorar aquesta part oriental, va utilitzar una barca en lloc de caminar, cosa que pot ser significativa. En les reproduccions del mapa de Juan de la Cosa, que va estar amb Colom, Guanahani mira a alguns investigadors com un reguitzell de petites illes.

Pista transatlàntica

La primera manera de localitzar Guanahani és seguir les distàncies i indicacions que Colom va donar en el seu registre. Aquest procediment és difícil a causa de les incerteses en conèixer la longitud de la lliga de Colom, la velocitat i la direcció dels corrents oceànics, i la direcció exacta que hauria apuntat la seva brúixola magnètica el 1492.

John McElroy[5] va ser un dels primers a intentar-ho el 1941, utilitzant una carta magnètica especulativa per a l'any 1500 i corrents de cartes pilot. El seu gran envaïment en la distància va ser corregit per un factor de fudge, deixant el seu punt final a les proximitats de l'illa de Watling. Aquest resultat va ser confirmat substancialment pel viatge de vela de Doug Peck[6] de 1991.

El 1986, Luis Marden[7] de la National Geographic Society va aplicar corrents a la primera meitat del viatge (però no a la segona meitat) i va determinar Samana Cay com el desembarcament més probable. El 1992, Goldsmith i Richardson[8] van utilitzar corrents mitjans vectorials (en lloc de corrents predominants) juntament amb un camp magnètic actualitzat, i van trobar una pista que acabava a les proximitats de l'illa Gran Turk. El 2004, Keith Pickering[9] va aplicar declinacions magnètiques d'una font més moderna i va trobar una pista que acabava a les proximitats de la Plana Cays. [10]

Llum vista el vespre anterior al descobriment

A les 22 h de l'11 d'octubre Colom va veure una llum "com una petita espelma de cera que s'aixecava i s'aixecava". [11] Ho va assenyalar a altres persones a bord, algunes de les quals van poder veure la llum, mentre que altres no. El desembarcament real es trobava a unes 35 milles del lloc on Colom va veure la llum, de manera que si es prengués que la llum era d'una font terrestre, llavors no podria haver estat de Guanahani, sinó que devia ser d'una altra illa més a l'est. Per a la teoria de Plana Cays, la llum hauria estat sobre Mayaguana. Per a Concepció, podria haver estat a Cat Island, Watlings Island o Rum Cay. Per a Caicos, podria haver estat al Gran Turk. Per a Cat Island, podria haver estat a l'illa Watlings, i per a Lignum Vitae Cay podria haver estat l'illa Eleuthera. Les teories de Watling, Gran Turk i Illa dels Ous no tenen cap explicació preparada.

Pista interinsular

Aquesta secció possiblement conté investigacions originals. Si us plau, milloreu-lo verificant les afirmacions fetes i afegint citacions en línia. S'han d'eliminar les declaracions que consisteixin només en investigacions originals. (Juny 2012) (Obté informació sobre com i quan has de suprimir aquest missatge de plantilla)

A més de la pista transatlàntica, l'altre mètode important per determinar la ubicació de Guanahani és la via interinsular, que es pot traçar cap endavant (de Guanahani a Cuba) o cap enrere (de Cuba a Guanahani). Donades les nombroses descripcions de cursos, distàncies i direccions en el registre, aquest mètode sembla més probable per identificar la ubicació, i ha estat, amb diferència, el mètode més utilitzat pels historiadors.

Era una pràctica comuna entre els historiadors del segle 20 referir-se a les diverses illes de les Bahames visitades per Colom per nombres romans per evitar confusions: l'illa I era Guanahani, l'illa II era la segona illa visitada per Colom (que va anomenar Santa María de la Concepción); seguida de l'illa III (anomenada Fernandina per Colom) i l'illa IV (anomenada Samoete pels habitants indígenes i rebatejada Isabela per Colom).

Després d'aquestes quatre illes, Colom va visitar una cadena de set o més illes en una línia que va de nord a sud (que els historiadors generalment coincideixen que ha de ser la moderna illa Ragged, Bahames) abans de desembarcar a la costa nord de Cuba. Per tant, una pista interinsular amb èxit ha de navegar des de Guanahani fins a les Illes Ragged d'una manera que s'ajusti a les descripcions del registre sense infidelitats greus. En sentit estricte, això és impossible, ja que hi ha alguns llocs on el registre sembla contradir-se.

Illa II

Sortint de Guanahani a última hora del 14 d'octubre, Colom va dir que "vaig veure tantes illes que no sabia com decidir a quina aniria primer". [12] Apuntant a la més gran, va estimar la seva distància a ull en cinc llegües, mentre que altres illes estaven més a prop i més lluny.

Va arribar a l'illa II cap al migdia, retardat per una marea contrària (normalment traduït com "marea", tot i que "brisa" és possible), reestimant la distància com set llegües en lloc de cinc. L'illa II tenia una costa enfront de Guanahani que corria de nord a sud durant cinc llegües, i una altra línia de costa ("que vaig seguir", diu Columbus) que corria d'est a oest durant més de deu llegües.

En aquest punt arriba un passatge polèmic al registre: "I com que des d'aquesta illa en vaig veure una altra de més gran cap a l'oest, vaig estendre vela per avançar tot aquell dia fins a la nit, perquè [altrament] no hauria pogut arribar al cap occidental de l'illa". [13] A partir d'això no està clar si el "cap occidental" al qual Colom va ancorar aquella nit era a l'illa amb les costes de cinc i deu llegües, o l'illa més gran a l'oest; és a dir, no està clar si Colom era adjacent a una o dues illes el 15 d'octubre. Els que prefereixen la interpretació de dues illes les anomenen Illa IIa i Illa IIb.

Illà III

El registre dóna dues descripcions de la vela de l'illa II a l'illa III el 16 d'octubre: en la primera versió, Colom surt a les 10 del matí i navega nou llegües d'est a oest per arribar a l'illa III; [14] en la segona versió, Colom surt al migdia i navega vuit llegües "gairebé en direcció est-oest" per arribar a l'illa III. [15]

Colom també dóna informació una mica contradictòria sobre la mida de l'illa III, dient al principi (abans d'explorar realment l'illa) que "pot ser" més de 28 llegües de llarg; [16] però més tard va dir només que "en vaig veure unes 20 llegües, però no va acabar aquí". [17]

Però Colom sí que dóna informació força detallada sobre la costa de l'illa III, més que qualsevol altra illa que va visitar. La nit del 16 d'octubre, va arribar a un cap on les costes corrien NNW i SSW [18] (tot i que alguns estudiosos hi veuen un possible error de transcripció). L'endemà al matí (17 d'octubre) va seguir la costa NNW, i quan estava a dues llegües de distància del final (o "el cap") de l'illa, va trobar un "port meravellós" amb una petita illa a la desembocadura formant dues entrades estretes. Entrant al port amb barques, el va trobar massa poc profund per al seu ús i va posar els vaixells a terra per obtenir aigua. Sortint del port després de dues hores, va navegar cap al nord-oest (en lloc de l'anterior NNW) "tan lluny que vaig veure tota aquesta part de l'illa fins a la costa que corre d'est a oest". [19]

Així, hi ha quatre costes descrites a l'illa III: des del cap d'arribada, una costa corre SSW, una corre NNW; seguint la segona costa NNW, Colom va arribar a un port; Continuant per aquesta costa, la línia de costa discorre NW, i després W. Aquestes quatre costes i el port encaixen essencialment perfectament amb la part sud de Long Island.

Colom es va trobar amb un mal temps la nit del 17 al 18 d'octubre i va guanyar espai al mar per evitar córrer cap a una riba de sota. Va tornar a l'illa III el dia 18, però el registre no especifica on va fondejar aquella nit a l'illa. L'endemà al matí, 19 d'octubre, va dividir la seva flota per buscar l'illa de Samoete que li havien explicat els seus guies nadius segrestats.

Illà IV

Deixant l'ancoratge de l'illa III a l'alba, Colom va enviar Niña SSE i Santa María SE, mentre que Pinta va ser enviat "a l'est i al sud-est" (contràriament a l'ESE esmentat en algunes fonts). Així, els vaixells van poder escombrar una gran àrea d'oceà a la recerca de l'illa, la posició de la qual només es coneixia vagament. La mateixa Santa María va aixecar l'illa abans de les 9 del matí i, fent senyals als altres vaixells perquè tornessin a unir-se, Colom va arribar a l'illa IV abans del migdia, arribant a l'extrem nord. [20] Colom descriu aquest punt com estar envoltat per un escull, amb una petita illa a prop.

Les descripcions de Colom de l'illa IV són, en el millor dels casos, confuses. Descriu que l'illa IV es trobava "en un curs est-oest" des de l'illa III (cosa que contradiu la seva descripció anterior dels moviments de la flota en la recerca), i també afirma que des del punt nord la costa corria cap a l'oest durant 12 llegües, fins al seu cap occidental, Cabo Hermoso. [21] La direcció d'aquesta costa cap a l'oest contradiu tant la pròpia arribada de Colom a l'illa (ja que va arribar al punt nord navegant cap a l'est, i no va arribar primer a Cabo Hermoso) com la seva descripció posterior de la seva sortida d'aquest extrem nord de l'illa IV (ja que va partir navegant SSW i tot i així no es va encallar).

Des de Cabo Hermoso, Colom va descriure una "gran picabaralla" al nord-est. Confonent encara més el tema, Colom diu llavors que creu que Cabo Hermoso es troba en una illa separada de Samoete. [22] L'endemà al matí (20 d'octubre), va intentar entrar a la badia per tal de circumnavegar l'illa. Aquest intent aviat va resultar inútil perquè era massa poc profund, i Colom va invertir el rumb i va tornar a l'extrem nord, esperant l'arribada del rei que li havien explicat els seus guies nadius segrestats.

Després de dos dies d'espera infructuosa per al rei i un altre dia encalmat, Colom va partir de l'extrem nord de l'illa IV a mitjanit del 24 d'octubre, fixant la seva mirada en Cuba, la gran illa al sud de la qual li havien parlat. Va navegar WSW

fins a l'alba del dia 24, després es va tornar a encalmar fins al migdia, fent escàs progrés a la tarda. En algun moment, va fixar la seva posició a set llegües al sud-est de Cap Verd, que descriu com "a la part occidental de la part sud" de l'illa III. [23] A partir d'aquest moment, va fer dues lligues en un curs dubtós sota un vent ascendent; després, el matí del 25 d'octubre, va fer cinc llegües WSW i altres 11 llegües a l'oest quan van albirar les illes Ragged, que va anomenar Islas de Arena ("Illes de sorra") que corrien de nord a sud a una distància de cinc llegües. [24]

Candidats

Teories de despreniments

L'illa moderna de San Salvador era coneguda des del segle 17 com a illa Watlings, però rebatejada el 1925 després que els historiadors la van identificar com Guanahani. Aquesta hipòtesi va ser proposada per Juan Bautista Muñoz (1793). [25] Va ser ressuscitat per A. B. Becher (1856) i enviat fortament pel tinent Joseph B. Murdock (1884). [26] Els partidaris de la teoria inclouen els historiadors influents Richard Henry Major (1871) i Samuel Eliot Morison (1942). Continua sent àmpliament acceptat com el candidat més probable. [27] No obstant això, Keith Pickering argumenta que l'illa Watlings es troba entre les menys probables, i que només és àmpliament acceptada perquè es veia com a superior a les teories anteriors del segle 19. [28]

Samana Cay, proposada el 1880 per Gustavus V. Fox, un capità de la Marina dels Estats Units. [29] La teoria de Fox era poc coneguda fins que es va reactivar en un número de 1986 de la revista National Geographic. [30]

Plana Cays, proposada per Ramón Julio Didiez Burgos el 1974 i Pickering el 1994. [31][32] Pickering argumenta que la Plana Cays "té cada vegada menys problemes greus que qualsevol dels altres, en alguns casos, molt menys". [33]

Gran Illa Turk, proposada per Martín Fernández de Navarrete el 1825,[34] però aviat va caure en desgràcia[35] fins que va ser ressuscitada per Robert Power el 1924.

Durant molt de temps es va creure que l'illa Cat era Guanahani, tal com s'identifica en moltes cartes nàutiques del segle 18. A la llum de les noves teories contraposades de Muñoz i Fernández de Navarrete, Washington Irving (1828),[36] amb l'ajuda d'Alexander Slidell Mackenzie, va exposar el cas de Cat Island, recolzat per Alexander von Humboldt (1837). [37] La hipòtesi va perdre força després de la publicació del resum de Bartolomé de las Casas de la revista a bord de Colom (1875-1876), que hi va argumentar fortament en contra. [38]

Mayaguana, proposat per Francisco Adolfo de Varnhagen el 1864. [39]

Illa de la Concepció, proposada per R.T. Gould el 1943.

East Caicos, proposat per Pieter Verhoog el 1947. [40]

Egg Island, proposat per Arne Molander el 1981.

Lignum Vitae Cay, proposat per John H. Winslow el 1989.

Vegeu també

Borsa colombina

Referències

Cites

^ Ahrens, Wolfgang P. (2015). "Anomenar les illes Bahames: història i etimologia popular". *Onomàstica Canadenca*. 94 (2): 101. ISSN 2816-7015.

^ Dunn i Kelley 10r21-22

^ Dunn i Kelley 10r23-24

^ Dunn i Kelley 10v9-10

^ McElroy, John W. (1941) La navegació oceànica de Colom en el seu primer viatge. *El Neptú americà*, I 209-240.

^ Peck, Douglas T. (1993) Christoforo Colombo, El navegant de Déu, Colom, WI: Editors colombins.

^ Marden, Lluís. (1986) El primer desembarcament de Colom. *National Geographic*, 170 (novembre) 572-577.

^ Goldsmith, Roger A. i Philip L. Richardson, (1992). Simulacions numèriques de les travessies atlàntiques de Colom. *Woods Hole Oceanog. Inst. Tech. Rept.*, WHOI-92-14, febrer de 1992.

^ Pickering, Keith A. Les petjades transatlàntiques de Colom. Conferència de la Society for the History of Discoveries, Cody, Wyoming 11 de setembre de 2004

^ Pickering, Keith A. (1994). "Evidència de la Plana Cays com a Sant Salvador de Colom". *DIO*. [Consulta: 10 octubre 2017].

^ Dunn i Kelley 8v7-8

^ Dunn i Kelley 11r13-14

^ Dunn i Kelley 11r38-41

^ Dunn i Kelley 12r9-17

^ Dunn i Kelley 12v23-13r11

- ^ Dunn i Kelley 12r19-20
- ^ Dunn i Kelley 13r13-14
- ^ Dunn i Kelley 13r11-13
- ^ Dunn i Kelley 14r39-41
- ^ Dunn i Kelley 14v22-31
- ^ Dunn i Kelley 14v36-41
- ^ Dunn i Kelley 15v1
- ^ Dunn i Kelley 17v1-3
- ^ Dunn i Kelley 17v18-25
- ^ Muñoz (1793: pàg.85-86)
- ^ Becher (1856); Murdock (1884: pàg.449-86); per a defenses detallades més recents de la hipòtesi de Watling, vegeu Roukema (1959) i Peck (1993)
- ^ Phillips (2012).
- ^ ? «Watlings Island Landfall». columbuslandfall.com. [Consulta: 15 gener 2023].
- ^ "Un intent de resoldre el problema del primer lloc d'aterratge de Colom al Nou Món". Washington, Govern. imprimir. apagat. 15 de gener de 1882. [Consulta: 15 gener 2023] - via Internet Archive.
- ^ Vegeu Jutge (1986)
- ^ Vega i Pagán, Ernesto (1993). El Almirante: La extraordinària saga de Cristóbal Colón (en castellà). Caracas, Veneçuela: Presidencia de la República de Venezuela. p. 206.
- ^ Vegeu el lloc web de Pickering, "Columbus Landfall Homepage (consultat el 26 de febrer de 2012) per a una exposició del seu argument.
- ^ ? «Columbus Landfall Scorecard». columbuslandfall.com. [Consulta: 15 gener 2023].
- ^ Navarrete (vol. 1, p.civ-cv)
- ^ R.H. Major (1848: p.liii-liv), inicialment semblava donar suport a la hipòtesi de Navarrete del Gran Turc; però més tard va canviar d'opinió per donar suport a la hipòtesi de Watling de Muñoz (Major, 1871: p.171-72).
- ^ Irving (1828: vol. 4, app. XVI, pàg.239-71)
- ^ Humboldt (1837: vol. 3, pàg.169, vegeu també p.210)
- ^ La transcripció original és una manuscrició trobada el 1791 de 67 folis a doble cara en lletra de Bartolomé de Las Casas, que la va utilitzar per preparar la seva "Historia de las Indias". Navarrete (1825) ja n'havia publicat una versió, però va ometre algunes seleccions. El manuscrit de Las Casas es va publicar íntegrament en cinc volums el 1875-76. Ha tingut moltes traduccions a l'anglès, a més d'una transcripció i traducció combinades de Dunn i Kelley Oliver Dunn; James E. Kelley Jr. (1989). El Diario del primer viatge de Cristòfor Colom a Amèrica, 1492-1493. Universitat d'Oklahoma Press. ISBN 9780806121017.
- ^ Seguro), Francisco Adolfo de Varnhagen (Visconde de Porto (15 de gener de 1864). "La verdadera Guanahani de Colón: Memoria comunicada á la Facultad de humanidades". Impremta nacional. [Consulta: 15 gen 2023] a través de Google Llibres.
- ^ La hipòtesi de Caicos de Verhoog va ser recolzada vigorosament pels Links (1958) i Fuson (1961)

Bibliografia

- Becher, Alexander Bridport (1856), La caiguda de Colom en el seu primer viatge a Amèrica, Londres: Potter.
- Dunn, Oliver, i James E. Kelley, Jr. (1989). El Diario del primer viatge de Cristòfor Colom a Amèrica, 1492-1493. Norman i Londres: University of Oklahoma Press.
- Fox, Gustavus V. (1880) "Un intent de resoldre el problema del primer lloc d'aterratge de Colom al Nou Món", Informe del Superintendent de la Costa dels Estats Units i Servei Geodèsic. Apèndix núm. 18, juny de 1880). Washington, DC: Oficina d'impressió governamental. Separata
- Fuson, Robert (1961) "Caicos: Site of Columbus's Landfall", Geògraf Professional, vol. 13 (2), pp. 65–97.
- Humboldt, Alexander von (1837) Examen critique de l'histoire de la géographie du nouveau continent et des progrès de l'astronomie nautique aux quinzième et seizième siècles, París: Gide, vol. 3, p.169ff.
- Irving, Washington (1828) "Apèndix XVI: Ruta de Colom en el seu primer viatge", al vol.IV de A History of the Life and Voyages of Christopher Columbus. Londres: Murray. Aplicació XVI, pàg.239-71
- Jutge, Josep (1986). "La nostra recerca del veritable desembarcament de Colom". National Geographic. Vol. 170 (núm. 5, novembre). pàgines 566-71.
- Link, E.A. i M.C. Link (1958) Una nova teoria sobre el viatge de Colom a través de les Bahames. Washington DC: Institució Smithsonian.
- Major, Richard Henry, ed. (1870), Select Letters of Christopher Columbus, amb altres documents originals, relatius als seus quatre viatges al Nou Món, Londres: Hakluyt Society.
- Major, Richard Henry (1871), "The Landfall of Christopher Columbus", Informe de la quarantena reunió de la British

Association for the Advancement of Science—Notices and Abstracts, Londres: Murray.

Molander, Arne (1983) "A New Approach to the Columbus landfall", *Terrae Incognitae*, vol. 15, pp. 113–149.

Morison, Samuel Eliot (1942), *Almirall del Mar Oceànic*, Boston: Little, Brown, & Co.

Muñoz, Juan Bautista (1793), *Historia del Nuevo Mundo* (en castellà), Madrid: Ibarra.

Murdock, Joseph Ballard (1884), "El creuer de Colom a les Bahames, 1492", *Proceedings of the US Naval Institute*, vol. 10, pp. 449–86.

Navarrete, Martín Fernández de (1825-37) *Colección de los viajes y descubrimientos que hicieron por mar los españoles desde fines del siglo XV: con varios documentos inéditos concernientes á la historia de la marina castellana y de los establecimientos españoles en Indias*, 4 vols., Madrid: Imprensa Real. v.1 (1825), v.2, v.3 (1829)

Peck, Douglas T. (1993), *Christoforo Colombo, God's Navigator*, Columbus: Columbian Publishers.

Peck, Douglas T. (post-1996) "La navegació de Colom i la controvèrsia sobre la seva illa de desembarcament al Nou Món", *New World Explorers*, en línia

Phillips, William D. Jr. (2012), "Columbus, Christopher", *The Oxford Companion to World Exploration*, Oxford: Oxford University Press.

Pickering, Keith (1994) "Plana Cays com el desembarcament de Colom el 1492", *Dio*, Vol. 4 (1), pàg.. 15-32.

Pickering, Keith (1997, rev. 2010) "The Columbus Landfall Homepage: Just on va veure Columbus per primera vegada el Nou Món?" En línia

Roukema, Edzer (1959), "Columbus Landed on Watlings Island", *Neptú americana*, vol. 19, pp. 79–113.

Varnhagen, F.A. (1864) "La verdadera Guanahani de Colon", *Anales de la universidad de Chile*, vol. 26. Separata

Verhoog, Pieter (1947) "Columbus Landed on Caicos", *Actes de l'Institut Naval dels Estats Units*, 80, 1101–1111.

Enllaços externs

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Guanahani

Lloc de Keith Pickering, defensor de Plana Cays